

Gazdina roba

Příloha

Dialog Evy a Mánka pro lektora

Symbol označuje místo, kde lektor zatočí řehtačkou a studenti udělají krok. Při výměně herců, požádá lektor, aby všichni udělali dva kroky dozadu.

MÁNEK: Evo, netrap ňa!

EVA: Jaké trápení! Povidala sem ti, že s tebou dneska j tancovat nebudu, protože sas nechal zvolit od chasy za stárka. A přeca dobře víš, že mňa, chudú děvčicu, k tobě za stárku nedajú. Kde bych asi zebrała padesát tisíc na kroj a propijnú? A to sem eště mosela tvojí stárce, Maryši Kotlibovej, šit šaty! - Protože su "krejčová"! (řehtačka)

MÁNEK: Evuško, proboha t'a prosím, já za to nemožu! To bylo z hlav vedúcích, oni by sa ně vysmíli, dybich to nezebral - že už nejsu mezi předníma šohajama.

EVA (pohrdlivě) Vysmíli! - A dyž já sem Maryšiny šaty kropila slzama – na tom vyloženě nic nebylo! Prosim t'a, ty nikdy nic samostatného nedokážeš... Nakázala ti to mama a švagrové, že?

*** (výměna herců)

MÁNEK: Ale šak já si nezeberu nikoho inčího, než tebe! Věř ně Evušo! Pravíš, žes kvůli mojemu stárkování kropila slzama Maryšiné šaty, ale co já? Já sem sa pro tebe už dost nenabečal?

EVA: Ty bečíš furt — a ne enom kvůli mně. ☒

MÁNEK: (pauza) Ty nevíš, co šecker mám za sebú; nepamatuješ si, jak sem si ti po šlaháčce stěžoval, jak sem měl srdco zevřené - ostudú, že ně švagr před rychtářem a radním kvůli tobě vynadal do hlúpých janků a nepovedených synů? A dyž sem sa ti svěřoval, tys vedle mňa enom tak v klidu stála, jak svatý za dědinú. Nikdys se mňú nezaplakala. Ej, to tvoje divné srdco! ☒ Evušo moja! Proč enom si taková.

EVA: Podiv sa Mánku, optaj sa toťkaj tej černej zemi, kerá snád' nejlepší zná šeckých lidí - anebo sa ptaj samého Pánaboha, ale mňa ne.

*** (výměna herců)

EVA: Proč bečí a srachem sa motá poplašená ovca, dyž na ňu zadupeš - protože má ovčí dušu; a proč sa t'a nebójí třeba taká malá vlašťovka, kerá si nevšímá ničeho inčího, než svojeho cíla?

MÁNEK: Ale ty ke mně nemáš takú lásku, jakú já mám k tobě, ináč bys mňa v životě netrápila. ☒

EVA: Tož ty si pravíš, že já nemám srdco a lásku k tobě. To by sas ale zasejc mohl optat naší tetky a taty. Ti by ti pověděli nejlepší, dyž do mňa kvůli tobě rýpú, že si ňa nezebereš a co šecker zlého mňa čeká... A eště by sas mohl optat měsíca, proč nemožu normálně spat, jak inčí lidé... A dyž konečně zaberu, tak proč sa ně furt zdá o nebožce mamce a o tom, jak je vedle ní na hřbitově, pod břízú, pro mňa dost místa... ☒

*** (výměna herců)

MÁNEK: Tož pod' si se mňú zatancovat...

EVA: Už sem ti to pravila! (Podrážděně.) Přísahám Bohu, že s tebú tančit nepůjdu a už ňa nechaj na pokoji. ☒

MÁNEK: Tož já sa zeberu a půjdu od muziky dom - nech je z toho ostuda, že su stárek a nevydržím až do rána, jak sa

patří. A to enim kvůli tobě, kvůli tvójí umíněnej
palici. (Výhružně.) ☞ Tož já idu! (ale stojí.) ☞

EVA: (chladně) Tož s Pánembohem! (Ironicky.) ☞ A dobře sa
vyspi!

☞ ☞